

galeria

Una mirada lúcida i incòmoda

👉 DAMIÀ AMORÓS

Tothom té la seva manera de mirar. Alguns tenen l'oportunitat de fer-ho sobre tela i amb pintura; d'altres, mitjançant formats digitals i bits; n'hi ha que ho fan sobre paper i grafit. Però en els nostres dies, amb la tecnologia que molts portem a la butxaca o a la motxilla, aquesta mirada pot materialitzar-se amb una càmera i píxels.

Darrere de cada instantània de Surinyach hi ha un treball previ —d'investigació, de context, de desplaçament— i també de selecció i construcció del relat. Un retrat lúcid i incòmode de la nostra societat contemporània.

El seu treball estableix un diàleg constant entre allò local i allò global, entre el que sembla llunyà i el que tenim més a prop del que voldríem.

A la primera fotografia, una dona vídua de casa nostra que va decidir acollir al seu pis un menor no acompanyat que havia quedat fora del sistema per un problema legal. Aquesta convivència va esdevenir un espai de trobada i de benefici mutu.

La guerra d'Ucraïna, a la segona imatge, s'ha convertit en un soroll de fons constant. Del primer impacte a molts els ressona el nom d'una ciutat: Bucha. L'abril del 2022 la localitat va ser recuperada per les tropes de Kíiv, i només dos dies després de l'alliberament Surinyach hi va aconseguir arribar per començar a documentar el que hi havia quedat. Instantànies dures, incòmodes, que no busquen l'impacte fàcil sinó la confrontació directa amb l'horror.

Finalment, a la tercera fotografia, les embarcacions metàl·liques —potser més allunyades de la iconografia habitual de les pasteres de fusta, però amb la mateixa finalitat— representen un pas cap a la incertesa, cap a un futur llunyà i desconegut. Allò que per als romans era el Mare Nostrum s'ha anat convertint, amb el pas dels anys, en un gran cementiri silenciàt. Des del menjador d'un pis de Barcelona fins als carrers devastats de Bucha o a les aigües obertes de la Mediterrània, la seva obra ens recorda que el món no és fragmentari, que les fronteres són permeables i que la violència, la solidaritat i la por formen part d'un mateix relat contemporani. ■

Anna Surinyach

Fotoperiodista

@surianna

